

[Niels Frederiksen.]

Spørgsmaalet ved, men der var en af de Ting, det ærede Medlem Hr. Krag var inde paa, som jeg gerne vil gøre et Par Bemærkninger til, og det var Kravet om Skattelettelse for det Erhvervsliv, der i Øjeblikket er i Betryk og derfor vilde blive afstivet og hjulpet ved en Skattelettelse, og dér sagde det ærede Medlem Hr. Krag til den højtærede Statsminister, at hvis Regeringen vilde betræde den Vej, kunde man fra Regeringens Side paaregne Venstres Støtte til dette Arbejde. Det forbavser mig, for i det Svar, den højtærede Statsminister gav, sagde den højtærede Statsminister klart og tydeligt, at den Vej ønskede Regeringen at betræde og betræde paa en saadan Maade, at man kunde naa til Vejs Ende. Hvis det ærede Medlem Hr. Krag vil faa sit Parti til at støtte Arbejdet paa at gaa den Vej, er det muligt, den kan befares. Man kan jo ikke forlange Skattelettelse for Befolkningen, med mindre man anviser Veje, hvorved saadanne kan opnaas, og Mulighed for, at de kan gennemføres. Den højtærede Statsminister fremsatte paa Regeringens Vegne den Udtalelse, at hvis man kunde gaa med til at ændre den Militærordning, vi nu har, og spare den Mængde Millioner, som alle uden Undtagelse er enige om bliver givet uendelig daarligt ud, og man dernæst ophævede den Urimelighed, Venstre gennemførte ved at give Skattelettelse for de Millionformuer, der er de eneste Værdier i Danmark, der har haft væsentlig Fordel af de økonomiske Svingninger, saa var det muligt at gennemføre Skattelettelse, og Regeringen udtrykte sin Villie til at gennemføre Skattelettelse for den Del af Erhvervslivets Udøvere, der sidder og kæmper med de økonomiske og erhvervsmæssige Vanskeligheder, ved at lette Kommuneskatterne paa de Omraader, hvor disse virker tungest. Derfor er det efter min Opfattelse nødvendigt, naar man fra Oppositionspartiernes Side retter en Henstilling til den siddende Regering om at foretage noget til Modvirkning af de vanskelige Forhold, at man da ogsaa samtidig udtrykker sin egen Villie til at yde sin Medvirkning ved at bøje den Modstand, som ellers magtpolitisk kan præsteres i det andet høje Ting.

Hvis vi erkender Vanskelighederne, som de former sig ude i Erhvervslivet i

Øjeblikket, hvis vi forstaar, at Landbrugs-erhvervet i Øjeblikket paa mange Omraader nu er ude for overordentlig faretruende Forhold, hvis vi erkender Sidevirkningerne af de erhvervsmæssige Tilstande i Landbruget, saafremt Priserne holder sig paa det nuværende Niveau i den kommende Tid og i længere Tid, saa kan vi ikke skyde til Side vor Villie til at hjælpe paa alle de Omraader, hvor Hjælp kan ydes, og hvis man vil erkende, at der er visse Omraader, hvor man sandsynligt som Folk staar magtesløs med Hensyn til at skaffe Lettelser i Statsudgifterne, maa der i en Situation som den, vi nu staar i, kræves Statens Hjælp og Statens Haandsrækning til de sociale Reforme, der tilstræber først og fremmest at hjælpe alle de Borgere i Landet, der paa Grund af Fortidens Fejl og Landets forskellige erhvervsmæssige Forhold, underkastet Verdensforholdene, er slaaet ud af deres Arbejde, deres Fortjenstmuligheder, saa at de faar den Haandsrækning, som hjælper dem over Nødssituationen paa en for Folket, for disse Samfundsklasser, forsvarlig Maade. Derfor vil det efter min Mening være nødvendigt og paakrævet at fæste sin Opmærksomhed paa de Statsudgifter, som er overflødige, paa de Formueindtægter, hvis Værdi stiger i samme Forhold, som Vanskelighederne for de øvrige Stænder bliver større, og at fæste sin Opmærksomhed paa de Lag i Befolkningen, der har Pligt og Mulighed for at yde deres Bidrag til Samfundets Opretholdelse, samtidig med at spare paa de Omkostninger og Statsudgifter, som er ganske overflødige.

Jeg fremfører disse Betragtninger ud fra den Opfattelse, at hvis man ikke fæster sin Opmærksomhed paa Hjælp fra de Lejre, da vil Forholdene blive tungere og tungere for Mellemstandsbefolkningen i Danmark. Det er min sikre Tro, at vor Forpligtelse overfor Samfundet som Helhed paa den sociale Lovgivnings Omraade ikke kan formindskes, at de dertil nødvendige Penge maa fremskaffes, og at en Skattelettelse gennem Kommuneskatterne ad den Vej, Regeringen har foreslaaet, vil direkte og indirekte virke som en Lettelse for den almindelige erhvervsdrivende Befolkning. Derfor kan man efter min Mening ikke anviser nogen bedre Vej end den af Regeringen foreslaaede. Det er min Appel og Henstil-